

سندروم پرتوگیری حاد:

زمان شروع و نوع علائم این سندرم، بستگی به نوع پرتو و میزان دوزاژ برخورد دارد. دوزهای پایین تر باعث تهوع، استفراغ و علائم مربوط به کاهش تعداد سلول های خونی می شود، اما دوزهای بالاتر می توانند در سیستم عصبی اثر گذاشته و منجر به مرگ سریع پس از برخورد شوند.

مدیریت اورژانسی اولیه:

-پایدار سازی اولیه مصدوم (اولویت اول)

-آلودگی زادی و تخمین دوز تابشی دریافتی

-درمان تروماها

-اقدامات درمانی

صفحه ۴

اقدامات درمانی:

۱-پایدارسازی اولیه مصدوم

۲-کنترل علائم حیاتی، ارزیابی اثرات بالینی

آنتی دوت و تهویه مناسب

۳-درمان زخم های باز، تروما و سوختگی ها

۴ - درمان اولیه با ضد تهوع، ضد اسهال، ضد اضطراب و

مایع درمانی، آنتی بیوتیک، ایزولاسیون معکوس

۵-تعیین مدت زمان و میزان پرتوگیری

۶-انتقال یا جداسازی در صورت لزوم

۷-تجویز فراوردهای خونی و داروهای ضد قارچ،

ایمونوگلوبولین ها و عامل های خونساز

۸-درمانهای تکمیلی: جراحی، پیوند پوست و مغز

استخوان ، مشاوره های روانشناسی و روانپزشکی

صفحه ۵

برخی خشی کننده های مورد نیاز:

رادیوم= فسفات آلومینیوم

اورانیوم= بی کربنات سدیم ایزوتونیک

ید= یدید پتاسیم

آهن و پلوتونیوم= دفروکسامین

سزیوم= پروسین بلو

منبع: کتاب مدیریت حوادث شیمیایی، بیولوژیک، پرتویی و هسته ای، آلودگی زدایی و تجهیزات حفاظت فردی در مراکز بیمارستانی و پیش بیمارستانی.

امینی زاده. ۱۴۰۰

صفحه ۶

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری
مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی

اقدامات درمانی در مصدومین

پرتویی / هسته ای

کارگروه پدافند غیر عامل

گروه هدف : کادر درمان

تیرماه ۱۴۰۴

مقدمه:

حوادث هسته ای پرتویی از مهمترین تهدیدات نظام سلامت و متزلزل کننده ی پایه های امنیت ملی و ایجاد کننده ی هراس عمومی در هرکشوری میباشد. هر چند احتمال رخداد این حوادث پایین در نظر گرفته میشود ولی قادر است اثرات غیرمنتظره و شدید فیزیکی، روانی اقتصادی و سیاسی به جای بگذارد.

مخاطرات هسته ای پرتویی:

مخاطراتی که سبب می شوند پرتوهای یونیزان قادر به ایجاد یونهای الکتریکی در سلولهای بدن شوند.

اثرات پرتوها در بدن:

اثرات زودرس:

طی مراحل طی در یک دوره زمانی چند ساعت تا چند هفته پس از پرتوگیری به صورت آسیب به بافتها و اندامهای گوناگون ظاهر شده و به عنوان "سندروم پرتو گیری حاد" مطرح میشوند.

اثرات دیررس:

میتواند قطعی یا احتمالی باشد عوارضی مانند کاتاراکت، سرطان، عقیمی موقت یا دائم، پیری زودرس یا کوتاهی عمر و یا ناهنجاریهای ژنتیکی را شامل میشود.

